

محدوده یابی سپر حفاظتی با تجزیه و تحلیل مشخصه‌های آلینده به کمک GIS و RS در تالاب میانکاله

حمیدرضا جعفری^۱، سعید کریمی^{۲*}، فرناز مداد^۳

۱ - استادیار دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

۲ - دانشجوی دکتری برنامه ریزی محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

۳ - دانش آموخته کارشناسی ارشد برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست

تاریخ دریافت: ۱۹/۳/۸۶ تاریخ پذیرش: ۱۷/۴/۸۶

چکیده

پناهگاه حیات وحش میانکاله شامل بخش آبی به نام خلیج گرگان (تالاب میانکاله) و محیط خشکی به نام شبه جزیره میانکاله با وسعت ۶۸۸۰ هکتار در استانهای مازندران و گلستان، شمال شهرستان بهشهر واقع شده است. منطقه مطالعاتی این تحقیق تالاب میانکاله واقع شده است. امروزه موانع بسیاری در سر راه حفاظت از منابع پایه و مدیریت و برنامه ریزی در تالاب مورد بحث وجود دارد که یکی از آنها عدم توجه مسئولین و نبود برخی از متخصصان مدیریت و برنامه ریزی محیط زیست در مراحل اجرایی است. در فرضیه این تحقیق عنوان شده است که آلینده‌های بدون کانون بار آلوگی بیشتری نسبت به آلینده‌های با کانون دارند، اما توجه به این نکته ضروریست که منابع با کانون به طور قطعی، حتمی و مستقیم مواد آلینده خود را وارد منابع آب می‌کنند. بر اساس یافته‌های علمی که در خارج از کشور صورت گرفته است بهترین راه برای جلوگیری از آلینده‌های بدون کانون ایجاد مناطق سپر (نوارهای گیاهی رودکاری) در حاشیه رودخانه‌ها ویا دیگر منابع آب که در برابر خطرات و آلوگی‌ها آسیب پذیر ترند، می‌باشد. به منظور محدوده یابی سپر حفاظتی، ابتدا سیستم اطلاعات جغرافیائی برای آلینده‌های منطقه تشکیل و سپس نقشه کاربری اراضی منطقه از تصاویر ماهواره‌ای ETM⁺ استخراج گردید. در مرحله بعدی با توجه به فاکتورهای بررسی شده، محدوده بافر برای مناطق مختلف تعیین و نهایتاً روی هم اندازی لایه‌های اطلاعاتی و انجام تجزیه و تحلیل اطلاعات مناطق بحرانی شناسائی گردیدند. در پایان این تحقیق زمینهای بایر و کاربری کشاورزی به عنوان مهمترین و بیشترین کاربری مؤثر در انتقال آلوگی در محدوده مطالعاتی تعیین گردیده است و راهکارهایی عملی برای کنترل این مناطق و در نتیجه کنترل اثر آلوگی‌های بدون کانون ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: تالاب میانکاله- منابع آلینده غیر نقطه‌ای- منابع آلینده نقطه‌ای- سیستم اطلاعات جغرافیائی- سنجش از دور- زون حفاظتی

سرو آغاز

این ذخیره گاه با داشتن ویژگی طبیعی خاص خود یکی از بالرزش‌ترین زیستگاههای گیاهی و حیوانی در ایران و جهان محسوب می‌گردد که هم دارای تالابی با وسعت ۵۲۱/۴۴ کیلومتر مربع و هم خشکی ۱۵۲/۰۴ کیلومتر مربع به صورت شبه جزیره‌ای که در دل دریای خزر در حاشیه جنوب شرقی پیش رفته است در نوع خود از لاحاظ محل پرورش و نگهداری موجودات زنده گیاهی و جانوری بی نظیر است. امروزه موانع بسیاری در سر راه حفاظت از منابع پایه و مدیریت و برنامه ریزی در تالاب مورد بحث وجود دارد که یکی از آنها عدم توجه مسئولین و نبود برخی از متخصصان مدیریت و برنامه ریزی محیط زیست در مراحل اجرایی است (مهندسين مشاور رواناب ۱۳۸۱).

یکی از اکوسیستم‌های حائز اهمیت زمین تالاب‌ها می‌باشدند که حد واسط خشکی و آبی اند و به دلیل همین ویژگی زیستگاههای بسیار متنوعی دارند و تنوع کج های اکولوژیک آنقدر زیاد است که حتی پرندگان جنگل، استپ و کوهستان و دیگر پرندگان آبزی و کنار آبزی بدون ایجاد مراحت برای یکدیگر در کنار هم به زندگی می‌پردازن. این امر باعث می‌شود که از رقابت بین پرندگان کاسته شود و از فضا و مواد غذایی موجود حداکثر استفاده به عمل آید. خلیج گرگان و تالاب میانکاله در استان مازندران و گلستان، شمال شهرستان بهشهر واقع شده، جزء تالاب‌هایی است که ساختمان آن از دوره چهارم زمین شناسی به وجود آمده است.

مواد و روش

مواد

پناهگاه حیات وحش میانکاله که بین ۵۳ ۲۴ ۸ تا ۵۴ ۲ طول شرقی و بین ۳۶ ۴۶ تا ۳۶ ۵۷ عرض شمالی واقع شده است، از دو بخش آبی به نام خلیج گرگان و محیط خشکی به نام شبه جزیره میانکاله تشکیل شده است که مساحتی حدود ۶۳۳۱۷ هکتار را به خود اختصاص داده است. (مهندسين مشاور رواناب، ۱۸۳۱).

از لحاظ مشخصات شیمیائی می‌توان گفت که در بررسی‌های انجام شده حداکثر غلظت آب رودخانه‌های منطقه از ۹۳۳ تا ۲۰۷ و حداقل آن از ۳۷۱ تا ۱۰۰ میلی گرم در لیتر تعییر می‌کند. بررسی میزان هدایت الکتریکی آب رودخانه (میکرومیکروموس به سانتی متر) نشان می‌دهد که تنها رودخانه قره سو به دلیل جریان داشتن در دشت و زهکش آبهای زیر زمینی دارای حداقل و حداقل محدودیت شوری درجه بالا است.

هدایت الکتریکی سایر رودخانه‌ها در شرایط حداکثر آن از ۳۶۹ تا ۶۸۱ و حداقل از ۱۹۸ تا ۲۹۰ میکرومیکروموس بر سانتی متر در رودخانه‌های منطقه تعییر می‌کند. میزان اسیدیته آب رودخانه بین حداقل ۶ تا حداکثر ۸ متغیر بوده و از لحاظ آبیاری کشاورزی در غالب رودخانه‌ها بدون محدودیت یا با محدودیت اندک طبقه بندی می‌شوند، تنها در رودخانه قره سو در شرایط حداکثر املاح دارای محدودیت متوسط می‌باشد.

بررسی وضعیت پوشش گیاهی آبزی نشان داده است که از مجموع ۳۴ گونه شناسایی شده ۲۰ گونه متعلق به گیاهان باتلاق (حاشیه‌ای)، ۴ گونه مربوط به گیاهان شناور و ۱۰ گونه مربوط به گیاهان غوطه ور می‌باشد (مهندسين مشاور رواناب ۱۳۸۱).

در مردم تعداد پرندگان این تالاب می‌توان گفت که در سال ۱۳۸۰ بالغ بر ۳۱۳۹۰۷ قطعه در ۴۷ گونه پرندگان شامل انواع اردک وحشی، چنگر، فلامینکو، غاز، باکلان، کاکائی و سایر پرندگان کنار آبزی مورد شناسایی قرار گرفته‌اند.

در خلیج گرگان و تالاب میانکاله ۲۴ گونه ماهی متعلق به ۲۰ جنس و ۱۰ خانواده مشاهده گردید که ۸ گونه آنها جزء گونه‌های وارداتی و ۱۶ گونه آندمیک بومی خزر می‌باشند نتایج حاصل از ۱۳ ایستگاه نمونه برداری نواحی سه گانه شرقی، میانی و غربی بیانگر آنست که گونه‌های فیتوپلانکتون در خلیج گرگان و تالاب میانکاله متنوع نبوده و به مرتب میزان بیوماس آن هم کم می‌باشد. ۲۷ جنس از فیتوپلانکتونها در

بخش آبی پناهگاه حیات وحش خلیج گرگان به عنوان تالاب میانکاله علاوه بر اتصال به دریای خزر در ضلع شرقی شبه جزیره میانکاله تحت تأثیر حدود ۱۴ رودخانه دائمی و فصلی می‌باشد که تمامی از ضلع شمالی دامنه البرز سر چشم می‌گیرند و به خلیج گرگان میریزند. بزرگترین این واحدهای هیدرولوژیک، آبخیزهای قره سو و گز می‌باشد که دارای جریانات دائمی بوده و بقیه به صورت مسیلهایی در زمان بارندگی، آب حاصل از زهکشهای خود را در خلیج گرگان تخلیه می‌نمایند.

منابع آبینه به دو دسته منابع با کانون و بدون کانون تقسیم می‌شوند که در این بین منابع آبینه بدون کانون اثر بیشتری بر کیفیت آب دارند. در یکی از مطالعات آژانس حفاظت محیط زیست امریکا تخمین زده شد که منابع آبی از رودخانه کانون در بیش از ۶۵ درصد بار آبی کلی آبهای سطحی درون امریکا سهم دارند (EPA, 1989).

در مقیاس ملی فعالیت‌های کشاورزی اغلب عمده ترین منشاء منابع آبینه بدون کانون می‌باشد. بر اساس تعریف بخش جنگل گروه کشاورزی ایالات متحده، مناطق حائل (سپر)، به محدوده ای از حاشیه آب گفته می‌شود که در آن انواع گیاهان وجود داشته و یا برای جلوگیری از ورود و یا حذف جریانات زیرزمینی، فاضلاب‌ها، آب‌های سطحی، مواد مغذی، رسوبات، علف کش‌ها و یا دیگر آبینه‌ها به آب، طراحی شده‌اند. (USDA Forest Service, 1991)

اثربخشی مناطق حائل رودکناری در کاهش آبی از رودکناری در اعمال مدیریتی تشخیص و بکار گرفته شده است (Lowrance et al. 1994, Dillaha et al. 1989, Jacobs and

Gilliam, 1985, Peterjohn and Correll, 1984

متأسفانه پهنه‌ای سپر ثابت، طراحی شده برای نوارهای سپر رودکناری به طور مناسب و ایده‌آل وجود ندارد (Fischer and Fischenich, 2000).

در این تحقیق با فرض اینکه آبینه‌های با کانون به راحتی با تعیین و اجرای قوانین و استانداردهای مناسب قابل کنترل هستند، سعی شده تا با استفاده از روش‌های علمی و سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی نقاطی را که بیشترین اثر به عنوان منابع آبینه بدون کانون (Pegram and Bath, 1995) دارند، مشخص شوند و راهکارهایی برای کنترل آبی‌های ناشی از آنها ارائه گردد.

باندهای ۱ تا ۵ معادل ۳۰ متر، در باند ۶ معادل ۶۰ متر و در باند ۸ برابر ۱۵ متر می‌باشد.

در این مطالعه تصاویر⁺ ETM سال ۲۰۰۰ با تفکیک مکانی ۳۰ متر و PAN با تفکیک ۱۵ متر از مرکز سنجش از دور ایران خریداری و مورد استفاده قرار گرفت. به منظور آماده سازی این تصاویر و استخراج نقشه های ۱:۵۰۰۰۰۰ عملیات های تصحیح هندسی و رادیو متري، تقویت داده ها ثبت بازدید های زمینی، انطباق محدوده مطالعاتی بر روی تصویر و طبقه بندي تصویر با استفاده از نرم افزار ERMAPPER انجام گردید. به منظور انجام تصحیح هندسی^۷ DATUM مربوط به ED50 و پروژكسيون^۸ GEODETIC و زون^۹ ۳۹ استفاده گردید.

تهیه لایه های اطلاعاتی GIS

ابتدا لایه های اطلاعاتی مورد نظر شامل نقشه های ارزیابی منابع اراضی، جنگل مرتع، رودخانه، اقلیم و کاربری اراضی در مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰ سال ۱۳۷۸ از موسسه پژوهش های برنامه ریزی و اقتصاد کشاورزی تهیه گردید، سپس این نقشه ها با اسکن حرفة ای و با درجه تفکیک ۳۰۰ dpi اسکن گردیدند.

در مرحله بعدی عملیات زمین مرجع نمودن در نرم افزار ArcMap از بسته نرم افزاری ArcGis در سیستم مختصات WGS1984, UTM و زون^۹ ۳۹ انجام گردید(کریمی، ۱۳۸۲).

سپس عملیات رقومی نمودن کلیه عوارض خطی، نقطه ای و سطحی در نرم افزار ArcMap با استفاده از بخش ویرایش و نیز با کمک نرم افزار ArcView انجام گردید. به منظور ساخت بانک اطلاعاتی مورد نیاز از نرم افزار ArcCatalog از بسته نرم افزاری ArcGis استفاده گردید.

تقسیم بندی خاک و ایجاد مناطق سپر اطراف رودخانه ها

تحقیقات موجود در این زمینه نشان داد که چندین روش برای تعیین مناطق سپر تالابها برای کاهش آلوگی های بدون کانون وجود دارد. در این تحقیق با استفاده از روش Narumalani و همکارانش (Narumalani et al, 1997) میزان سپر اطراف رودخانه های بخشی از حوزه آبخیزهای منطقه را بر اساس طبقات قابلیت خاک به کمک تقسیم بندی بخش کشاورزی امریکا تعیین گردید که با توجه به شرایط منطقه حداقل پهنه ای زون ۱ و ۲ مناطق سپر برای طبقات I و II و V قابلیت خاک ۳۰ متر، برای طبقات III و IV میزان ۴۰ متر، برای طبقات

محدوده مطالعه تالاب شناسایی شدند. در میان زئو پلانکتونهای شناسایی شده در محدوده مطالعاتی راسته کپی پودا فراوان ترین بوده است. رده از بنتوزوها در نمونه گیری های حاصل از ۵ ایستگاه نمونه برداری به صورت فصلی بدست آمده که عبارتند از: رده سخت پوستان^۱ با ۶ خانواده، رده کرمهای بی تار^۲ شامل یک خانواده، لارو حشرات^۳ شامل یک خانواده، رده نرم تنان دو کله ای^۴ شامل ۴ خانواده و کرم های پر تار^۵ شامل دو خانواده (اداره کل حفاظت محیط زیست مازندران، ۱۳۸۰).

روش کار

ابتدا با بررسی مطالعات موجود در زمینه تالاب اطلاعاتی مربوط به میزان آلینده های تالاب جمع آوری شده است و سپس یک سیستم اطلاعات جغرافیایی برای منطقه مطالعاتی ایجاد شده که در آن لایه های مختلف قابلیت خاک، کاربری اراضی و رودخانه ها و نقشه های توپوگرافی وجود دارد.

سپس مؤثرترین نقاط درورود منابع آلینده بدون کانون به عنوان نقاط بحرانی معرفی و چگونگی اثر آنها بررسی گردیده و در پایان راهکارهای مناسبی برای جلوگیری یا حذف این منابع ارائه گردیده است. پس از بررسی آلینده های موجود در تالاب میانکاله و مرور منابع، به منظور تشخیص مناطق حیاتی و بحرانی در انتقال آلوگی های بدون کانون (خصوصاً کشاورزی) به تالاب میانکاله، با تعیین حوزه آبخیزهای مؤثر بر تالاب چندین مرحله زیر اجرا گردید:

مرحله اول : تهیه تصویر ماهواره ای منطقه

مرحله دوم : تهیه لایه های اطلاعاتی GIS

مرحله سوم : تقسیم بندی خاک و ایجاد بافر زون اطراف رودخانه ها

مرحله چهارم: ایجاد بافر زون اطراف تالاب

مرحله پنجم : تجزیه و تحلیل نقشه ها و تعیین نقاط بحرانی

تهیه تصویر ماهواره ای منطقه

پس از بررسی تصاویر ماهواره ای موجود در ایران و با توجه به هزینه های تحقیق، تصاویر ماهواره Landsat مناسب تشخیص داده شد. این ماهواره در ارتفاع ۷۰۵ کیلومتری هر 10^3 دقیقه یکبار دور کره زمین می چرخد. سنجنده^۶ ETM⁺ بر روی این ماهواره بک اسکن اپتیکی مکانیکی بوده و دارای ۸ باند طیفی می باشد. اندازه تفکیک مکانی در

یافته‌ها

با مرور مشخصات شیمیائی آب خلیج گرگان و تالاب میانکاله که توسط کارشناسان اداره حفاظت محیط زیست استان مازندران و با روش‌های استاندارد تهیه شده استو مقایسه برخی فاکتورها با میزان استاندارد آنها می‌توان نتیجه گرفت که مقدار مواد آلاینده درون تالاب در اکثر موارد کمتر از حد مجاز است و به‌غیر از یون آمونیوم که در بخش میانی از استاندارد سازمان حفاظت محیط زیست بیشتر است، همه شاخص‌ها از میزان آلوه کنندگی کمتر برخوردار هستند. این مورد احتمالاً بدلیل ارتباط تالاب با دریای خزر و جابجایی آب بین آن دو اتفاق افتاده است که اگر این ارتباط به هر دلیلی برقرار نبود، بیشتر شاخص‌های مورد بررسی مقدار بیشتری را بخود اختصاص می‌دادند که در آنصورت مطمئناً آلوه کننده تلقی می‌گردیدند. از عوامل آلوه کننده این تالاب که از قسمت شمالی تاثیر می‌گذارند می‌توان به عملیات کشتیرانی، تخلیه آب توازن کشتی‌ها و تانکرهای ویژه جمهوری آذربایجان و عوامل متعدد دیگر اشاره نمود. از قسمت جنوبی نیز ورود فاضلاب‌های تصفیه نشده واحدهای صنعتی از عوامل تهدید کننده می‌باشد. شکل شماره (۱) مناطق سپر ایجاد شده اطراف رودخانه قره سو را با پهنه‌ای متغیر و اطراف تالاب با پهنه‌ای ثابت ۲۰۰ m در روی تصویر ماهواره‌ای منطقه نشان می‌دهد.

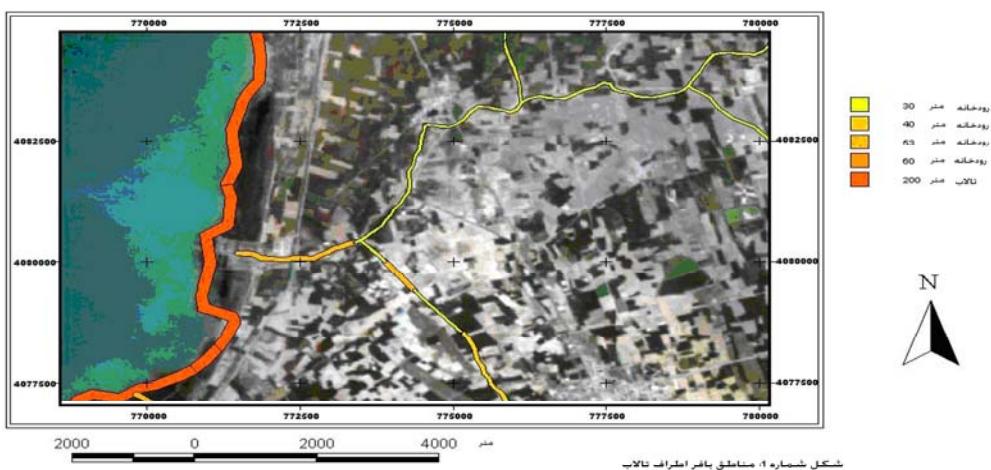
VII و VI ۵۳ متر و برای طبقه VIII که کمتر در منطقه وجود داشت ۶۰ متر در نظر گرفته شد.

ایجاد بافر اطراف تالاب

از آنجا که تالاب میانکاله یک ذخیره گاه زیست کره و یک تالاب بین المللی و حفاظت شده است و در اطراف آن کاربری‌های مضری چون کشاورزی به وفور به چشم می‌خورد، علاوه بر رودخانه‌های منتهی به تالاب، اطراف خود تالاب نیز یک سپر ۲۰۰ متری برای حفاظت از زیستگاه گونه‌های مختلف پرندگان و دیگر حیوانات در نظر گرفته شده که باید با مدیریت مناسب و کاشت گیاهان رودکناری مطابق با شرایط منطقه حفظ شود. به این منظور از بخش حاشیه زنی در نرم افزار ArcMap برای تولید بافر با فاصله‌های مختلف بر روی قسمت‌های مختلف محدوده مطالعاتی استفاده گردید.

تجزیه و تحلیل نقشه‌ها و تعیین نقاط بحرانی

در این مرحله در حقیقت روی هم اندازی لایه‌های اطلاعاتی می‌باشد. بدین مفهوم که ابتدا از تصاویر ماهواره‌ای منطقه مطالعاتی ETM⁺ (مریبوط به سال ۲۰۰۰) کاربری اراضی بروز شده استخراج گردید. سپس با استفاده از بخش‌های "انتخاب بر اساس موضوع"^{۱۰}، "پرس و جو"^{۱۱} و نیز "تحلیل فضایی"^{۱۲} نرم افزار ArcView لایه بافر^{۱۳} با کاربری اراضی روی هم اندازی^{۱۴} شدن و درنهایت مناطق داخل محدوده سپر بعنوان مناطق بحرانی بصورت دقیق استخراج گردیدند.

شکل شماره (۱): مناطق بافر اطراف تالاب

آخرین مرحله کار تعیین نقاط بحرانی به عنوان منبع ورود آبودگیهای بدون کانون براساس کاربری اراضی موجود در منطقه می باشد. همانطوریکه شکل شماره ۲ (نشان می دهد کاربریهای مختلف کشاورزی دیم، کشاورزی آبی، زمینهای بایر، جنگل، مناطق شهری، زمین های مرطوب و دریاچه در مناطق بافر داخل منطقه مطالعاتی وجود دارند. از بین این کاربریها مناطق جنگل (۵/۶۳۷ درصد) که پوشش گیاهی طبیعی است و زمین های مرطوب که ۲/۱۵ درصد از بافرها را تشکیل می دهد و دریاچه ها که ۰/۰۱۸ درصد از بافر شامل آن می باشد اثری در آبودگی آب نداشته و حفاظت از کیفیت آب را نیز فراهم می کنند. کاربری مناطق شهری اگر چه در آبودگی های بدون کانون نقش دارند اما مقدار ۱/۱۱۶ درصد از مناطق بافر را به خود اختصاص داده که در مقایسه با دیگر کاربریها رقم ناچیزی است و ضمناً ایجاد گیاهان رودکناری سپر در این نواحی مشکل خواهد بود و از نظر اقتصادی نیز تخریب شهر و کاشت این مناطق به صرفه نیست، برای مثال برداشتن ساختمانها و یا خیابانها و بزرگراهها کاملاً غیر اقتصادی است.

شکل شماره ۲(۲) به خوبی نشان می دهد که بخش عمده کاربری های تحت تأثیر مناطق بافر زمینهای بایر، کشاورزی آبی و دیم است که منشاء اصلی آبودگی های بدون کانون می باشند و همچوar با تالاب و رودخانه ها قرار گرفته اند.

چون آبودگی های بدون کانون را نمی توان به یک منبع مشخص نسبت داد، به خوبی قابل تشخیص خواهد بود که آبودگی های موجود در رودخانه های منطقه ممکن است از منابع دور دست و از طریق انشعابات فرعی رودخانه ها و یا رواناب های سطحی و زیرزمینی ایجاد شده باشند. بنابراین توزیع نقاط بحرانی در اطراف انشعابات رودخانه ها گویای اهمیت این نقاط در ایجاد آبودگی های بدون کانون بوده و در اصل دریچه ورودی برای آبودگی های بدون کانون و در نقش همان منبع برای این نوع آبودگی ها، قابل کنترل هستند.

در مناطق زراعی آبودگی بدون کانون شامل آفت کشهای، کودهای شیمیایی، کودهای حیوانی و خاک شسته شده به داخل رودخانه ها از طریق روانابهای ناشی از بارش باران می باشد. جاییکه انبارها دسترسی به حاشیه رودخانه دارد، ممکن است آب را آبوده کنند و سرعت فرسایش را بیافزایند. (EPA Victoria, 2002).

رودخانه قرهسو مهمترین رودخانه ای است که به بخش شرقی تالاب میانکاله می ریزد از یابی مناطق سپر نشان می دهد که (جدول شماره ۱) از کل این مناطق که مساحت آن ۸۶۸۷/۹۴۵۹ هکتار است، ۳۳/۵۷ درصد زمینهای بایر ، ۳۱/۴۰ درصد کشاورزی آبی، ۲۶/۰۹ درصد دارای کاربری کشاورزی دیم ، ۵/۶۳۷ درصد جنگل، ۲/۱۵ درصد زمینهای مرطوب ، ۱/۱۶ درصد مناطق شهری و ۰/۰۱۸ درصد دریاچه می باشد. اگر بخواهیم همه مناطق سپر را در اطراف تالاب و رودخانه های مربوط به آن ایجاد کنیم مساحت ۸۶۸۷/۹۴۵۹ هکتار خواهد بود که حدود ۱/۶۵ درصد از کل منطقه مطالعه با مساحت ۵۲۶۳۷۰/۲۴۰۵ هکتار می باشد.

از این مقدار ۲۵/۰۴ درصد بافر با پهنهای ۳۰ متر، ۱۸/۶۵ درصد بافر با پهنهای ۴۰ متر، ۱/۸۲۳ درصد بافر با پهنهای ۵۳ متر، ۰/۰۹ درصد بافر با پهنهای ۶۰ متر اطراف رودخانه ها و ۵۴/۳۸ درصد بافر با پهنهای ۲۰۰ متر اطراف تالاب می باشد. اگر چه کاربریهای شهر، زمینهای بایر و کشاورزی همه می توانند در آبودگی های بدون کانون اثر بگذارند، ولی اثر کاربری زمینهای بایر به دلیل مجاورت با تالاب و کشاورزی به دلیل مصرف کود و سم شیمیایی به مراتب بیشتر از بقیه کاربریهای است.

جدول شماره (۱): میزان کاربریهای مختلف تحت تأثیر در مناطق سپر

روانشان می دهد.

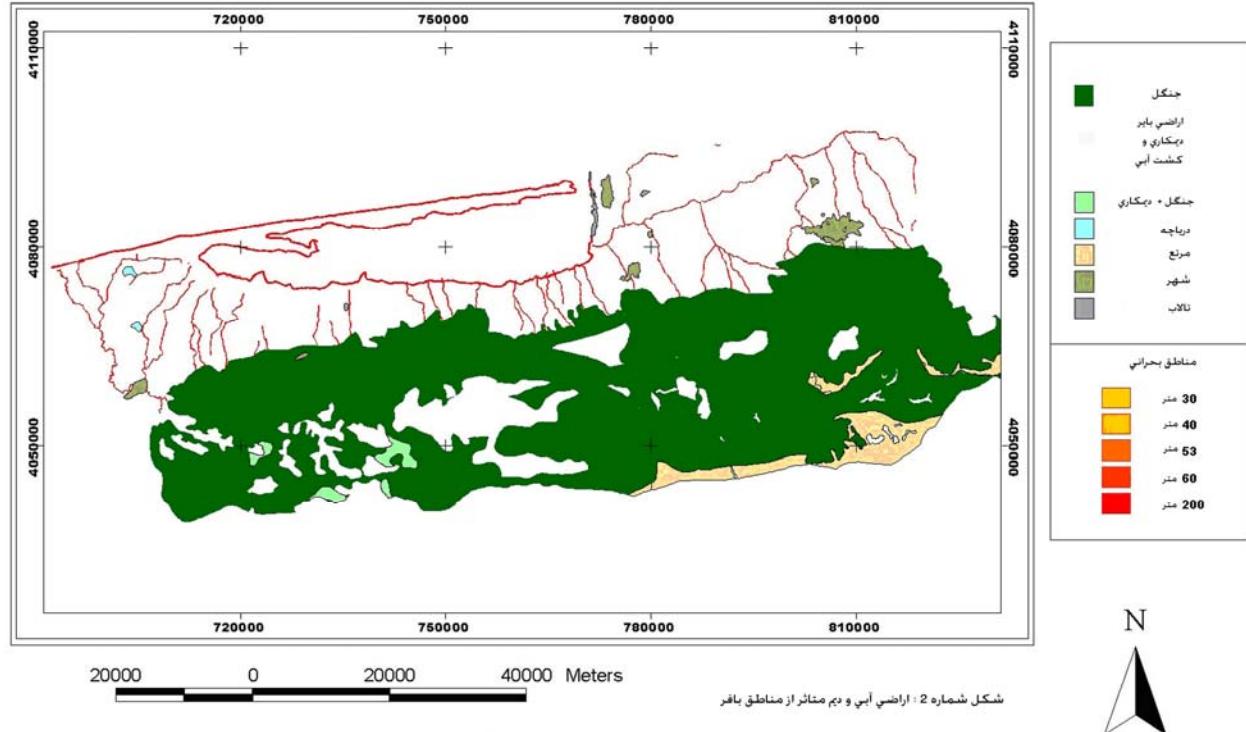
کاربری	مساحت(هکتار)	درصد
اراضی بایر	۲۹۱۶/۷۱	۳۳/۵۷
اراضی کشاورزی آبی	۲۷۲۸/۳۶	۳۱/۴۰
اراضی کشاورزی دیم	۲۲۶۷/۴۲	۲۶/۰۹
اراضی جنگل	۴۸۹/۷۹	۵/۶۳
اراضی مرطوب	۱/۶۱	۰/۰۱
دریاچه	۹۶/۹۸	۱/۱۶
شهری	۸۶۸۷	۱۰۰
جمع		

خرز متصل نبود بیشتر شاخص‌ها در حد آلوده کننده بودند. بنابراین می‌توان گفت که بخشی از آلودگی‌های واردہ به خلیج از داخل و بخشی هم از خارج ایران از طریق مرز مشترک دریای خزر با کشورهای مشترک المنافع می‌باشد.

از آنجا که منابع بدون کانون را به منبع خاصی نمی‌توان نسبت داد و به صورت متمرکز نیستند که بتوان آنها را کنترل کرد می‌توان گفت که موثرترین نقاط در انتقال و ورود آلودگی به این نقاط همان نقاط بحرانی هستند که در مورد آنها توضیح داده شد.

بعبارت دیگر همانطور که برای جلوگیری از ورود منابع آلاینده با کانون، سیاست‌ها و عملکردهای خاص در مورد منبع آلاینده آنها اعمال می‌شود در مورد منابع آلاینده بدون کانون، منبع ورود و یا تامین آنها همان نقاط بحرانی هستند که در انتهای حوزه و قبل از ورود به محیط پذیرنده قرار داشته و می‌تواند کنترل شود.

با توجه به مطالعات صورت گرفته بخشی از کاربری‌های زمینهای بایر، کشاورزی آبی و کشاورزی دیم به عنوان نقاط بحرانی مشخص می‌شوند که بخش عمدۀ مناطق بافر را نیز در محدوده مطالعه تشکیل می‌دهند (شکل ۱) و با مجموع مساحت ۷۹۱۲/۵۰۲۲ هکتار حدود ۹۱/۰۶ درصد از بافرها را به خود اختصاص داده اند و برای جلوگیری از منابع آلاینده بدون کانون و حفاظت از تالاب این مناطق به عنوان منبع و محل اصلی ورود این نوع آلودگی‌ها باید مورد حفاظت و کاشت گیاهان مناسب قرار گیرد. با بررسی‌های صورت گرفته مقدار مواد آلاینده درون تالاب در اکثر موارد کمتر از حد مجاز است و به غیر از یون آمونیوم که در بخش میانی از حد استاندارد سازمان حفاظت محیط زیست بیشتر است، همه شاخص‌ها از میزان آلوده کنندگی کمتر برخوردارند. احتمالاً به دلیل ارتباط تالاب با دریای خزر و جابجائی آب بین آن دو این انفاق صورت گرفته است و اگر تالاب میانکاله به دریای

شکل شماره ۲: اراضی آبی و دیم منابع از مناطق بافر

در تحقیق حاضر به دو دلیل وجود کاربری های مختلف اطراف تالاب و اینکه بیشتر کاربری های مؤثر در انتقال و تشدید آلاینده ها، بدون کانون محسوب می شوند، منطقه سپر ۲۰۰ متری ($656/17 \text{ ft}$) در اطراف تالاب در نظر گرفته شده است. ضمن اینکه همین منطقه سپر در اطراف رودخانه های حوزه آبخیز بالادست تالاب نیز مشخص شده است.

زمینهای بایر نیز با مساحت $2916/710.8 \text{ m}^2$ به دو دلیل جز نقاط بحرانی قرار می گیرند، اول به دلیل اینکه فاقد پوشش گیاهی هستند و مستعد برای فرسایش خواهند بود و نابراین مقادیر زیادی رسوبات و مواد آلاینده را به داخل شبکه رودخانه (و تالاب) وارد می کنند. دوم اینکه عموماً زمینهای بایر شامل مزارعی هستند که در آیش قرار دارند و در مجموع برای فعالیتهای کشاورزی استفاده خواهند شد (Narumalani et al., 1997).

به هر حال آنچه که غیر قابل چشم پوشی است توجه به این مطلب است که هرگز اثرات طبیعی را به طور صد درصد با پارامترهای فیزیکی نمی توان اندازه گرفت و همواره درصدی خطای کار وجود دارد. به دلیل منابع و عوامل بسیار آلوگی های بدون کانون چگونگی جلوگیری از آنها بسیار مشکل است. اما در روش به کار گرفته شده در این تحقیق با به کارگیری کلیدی ترین عامل یعنی قابلیت خاک برای کشاورزی مؤثرترین نقاط در انتقال آلوگی های بدون کانون به داخل منابع آب تشخیص داده شدند و با ارزیابی کاربریهای موجود این مناطق، بحرانی ترین نقاط در انتقال آلوگی تعیین گردیدند.

در مجموع یافته های طرح به خوبی دستیابی به هدف را تأمین نموده است و می توان گفت که این نقاط بحرانی بیشترین اثر در انتقال آلوگی ها به داخل تالاب میانکاله را دارند و با کنترل و اعمال مدیریت صحیح و کاشت گیاهان مناسب مقادیر زیادی از بار آلوگی تالاب کاسته خواهد شد.

یشترين کاربری ها کشاورزی دیم و بعد کشاورزی آبی بودند و بخش عمده ای از نقاط بحرانی نیز شامل زمین های باير بود که حتی اگر زمین های به آیش گذاشته شده مناطق کشاورزی هم نباشد به

بحث و نتیجه گیری

هدف از این تحقیق مرور منابع موجود در زمینه تالاب و بررسی آلاینده های آن و همچنین ایجاد یک سیستم اطلاعات جغرافیایی نیرومند و مناسب که بتوان با در نظر گرفتن چند نوع داده اطلاعاتی و تجزیه و تحلیل آنها بحرانی ترین نقاط در اثر آلوگی های بدون کانون را تعیین نمود، بوده است.

Narumalani و همکارانش در سال ۱۹۹۷ با استفاده از همین روش یعنی USDA (بخش کشاورزی ایالات متحده) و بر مبنای مشخصه فیزیکی قابلیت خاک، بحرانی ترین مناطق حاصل از اثر آلوگی های بدون کانون را در بخشی از حوزه آبخیز رودخانه Lowa در امریکا تعیین نمودند.

با این تفاوت که سپرهای اطراف رودخانه را تنها با استفاده از تصاویر ماهواره ای منطقه و با دو پهنهای 30 m (یک پیکسل در تصویر) و 60 m (دو پیکسل در تصویر) در نظر گرفتند.

ولی در این پروژه مناطق بافر با پهنهای 30 m , 40 m , 53 m و 60 m اطراف رودخانه و 200 m اطراف تالاب در نظر گرفته شد و با استفاده از نرم افزار Arcview مشخص شده اند و در پایان کاربریهای مؤثر در انتقال آلوگی تعیین گردیدند.

Boyd (2001) بیان می کند که با بافر 100 ft حدود 77 m درصد گونه های تالاب های ماساچوست بطور مستقیم و فعال حفاظت خواهند شد. ضمناً بیان می کند که 52 m درصد از حیات وحش وابسته به تالاب Massachusetts به محدوده ای فراتر از 200 ft نیاز دارند. اخیراً محدوده 200 ft (۶۰ متر) برای حفاظت کامل از زیستگاههای حیات وحش پیشنهاد شده است.

Semlitsch (1998) بافر زون 164 m برای حفاظت از زیستگاه های بالادست برای گونه های ماهیان Ambystomatid Salamanders پیشنهاد می کند.

Burke and Gibbons (1995) بافر زون 275 m برای حفاظت محل های لانه سازی و زمستان گذرانی گونه های لاک پشت آب شیرین اطراف Carolium Bays پیشنهاد دادند. Croonquist and Brooks (1993) بافر 125 m برای حفاظت کامل از جمعیت پرندها در طول مناطق رودکناری پیشنهاد دادند.

- تخلیه و بازیافت ترکیبات نفتی به منظور جلوگیری از ورود به منابع آبی منطقه
- کاشت پوشش گیاهی به منظور کنترل فرسایش خاک
- تدوین برنامه جلب مشارکت مردمی در حفظ تالاب بوسیله سازمان حفاظت محیط زیست

دلیل افزایش فرسایش و در نتیجه ایجاد رسوبات بیشتر در انتقال سریع آلدگی نقش دارند.

ضمناً در همین مناطق بایر که در بخش بالای تالاب قرار دارد تعداد زیادی گاوداری و گوسفنداری دایر می‌باشد که در ایجاد آلدگی بسیار مؤثرند و انجام اعمال مدیریتی متناسب با شرایط موجود در این نقاط الزامی است.

یادداشت‌ها

- 1-Crustacea
- 2-Oligochaeta
- 3- Insecta
- 4- Bivalvia
- 5- Polychaeta
- 6-Enhance Thematic Mapper
- 7-Geometrical Correction
- 8-Projection
- 9-Zone
- 10-Selected by Theme
- 11-Query
- 12-Spatial Analysis
- 13-Buffer
- 14-Overlay

کاشت گیاهان چوبی رودکناری مثل توسکا در زون یک و دو که در بره رودخانه است

- برداشت دوره‌ای گیاهان بصورت انتخابی در زون دو به منظور جذب نیتروژن

- کاشت گیاهان علفی و مرتعی در زون سه به منظور فیلتر کردن رسوبات و گرفتن مواد مغذی

- کاشت گیاهان ابتدا در مناطق با شبیب بیشتر، نزدیک به تالاب و با مصرف بیشتر سموم و کودهای شیمیائی

- تعییه تاسیسات مناسب زهکشی در مناطق بحرانی جلوگیری از ورود پساب

- نگهداری زباله‌ها، فضولات حیوانات خانگی، برگ‌ها و دیگر مواد زائد دور از جویهای خیابان و مناطق زهکشی رودخانه‌ها در بخش شهری

- حداقل کردن مصرف کودها و سموم در بخش کشاورزی

منابع مورد استفاده

اداره کل حفاظت محیط زیست استان مازندران .۱۳۸۰. سرشماری نیمه زمستانه پرندگان مهاجر آبزی و کنار آبزی استان مازندران (خلیج گرگان و تالاب میانکاله).

کریمی، س. ۱۳۸۲. مکان یابی عرصه‌های مناسب احداث صنعت در استان قم با استفاده از GIS.

مهندسین مشاور رواناب .۱۳۸۱. طرح جامع مدیریت پناهگاه حیات وحش میانکاله .

Boyd, lynn.2001.Buffer zones and beyond: wildlife use of wetland buffer zones and their protection under the Massachusetts wetlands protection act. Massachusetts publications.

Burke, Vincent J. and Gibbons, J.w.1995.Terrestrial Buffer zones and wetland conservation. A case study of freshwater turtles in a Carolina bay. *Conservation biology*, 9(6):1356-1369.

Croonquist, mary Jo, Brooks.R.P. 1993. Effects of habitat disturbance on bird communities in riparian corridors.*Journal of soil and water conservation* 48(i): 65-70.

Dillaha, J.A.,Reneau, R. B., Mostaghimi, S. Lee, D. 1989.Vegetative filter strips for agriculture nonpoint source pollution control. *Trance. ASAE*, 32, 513.-519.

EPA Victoria. 2002. www.epa.vic.gov.an/water/Threats/Sources.asp

Environmental Protection Agency.1989.Focus on point source pollution. The information Broker of water Regulations and Standards. Nonpoint Sources Control Branch, Washington, DC, Nov.

Fischer, R. A., and Fischenich, J. c. 2000. Design recommendation for riparian corridors and Vegetated buffer strips. EMRRP Technical Notes. Collection (TN EMRRP-SR-24), U. S. Army Engineer Research and Development center, vicksburg, Ms.

Jacobs,T.C.Gilliam, J.W.1985.Riparion losses of nitrate from agricultural drainage waters.*J.Environ. Qual.*14.472-478.

Lowrance, R., et al. 1984.Riparian forest as nutrient filters in agricultural watersheds. *Bio Science* 34, 374-377.

Narumalani, S., Zhou, Y., John, R. J.1997. Application of remote sensing and Geographic Information Systems to the delineation and analysis of riparion buffer zones. *Aquatic Botany* 58, 393-409.

Pegram, G. C., Bath, A. J.1995. Role of nonpoint sources in the development of a water quality management plan for the mgeni river catchment. *Wat. Sci. vol 32*, 173-182.

Peterjohn, W. T., Correll, D. L.1984. Nutrient dynamics in an agricultural watershed: observation on the role of riparian forest. *Ecology* 65, 1466-1475.

Semlitsch, Ramond, D.1998.Biological delineation of terrestrial buffer zones for pond-breeding salamanders. *Conservation Biology*, 12(5):1113-1119.

USDA Forest Service.1991. Riparian Forest buffers, Function and design for protection and enhancement of water resources. USDA Forest Services. Forest Resources Management, Randnar, PA, P.20.